

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-15C/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116224429
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Meravá
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1116224429.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Danielou Meravou v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, C. D. X, E., adresa na doručovanie F. XX, G. – F., H. I., proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Račianska 71, Bratislava, o odškodnenie nemajetkovej ujmy ospravedlnením, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd návrh na prerušenie konania zamietá.
- III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na Okresný súd Bratislava I dňa 23.11.2016 sa žalobca domáhal odškodnenia nemajetkovej ujmy ospravedlnením. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 02.07.2015 žalobca podal žalovanému žiadosť z 01.07.2015 o odškodnenie nemajetkovej ujmy formou ospravedlnenia a navrátenia do pôvodného stavu pred zásahom harabinizmu v konaniach 18Rob 1357/96, 4Cb 1/2008 u KS Košice, Er 3159/97 u OS Vranov nad Topľou, J. XXXX/XX u exekútora K. K.. Žiadne ospravedlnenie ani odškodnenie žalovaný neučinil.

2. Uznesením zo dňa 12.01.2018 bol žalobca vyzvaný na odstránenie nezrozumiteľnosti žalobného návrhu. Podaniami doručenými súdu dňa 16.02.2018 a 21.02.2018 žalobca uviedol, že podstatou žaloby je odstránenie následkov a príčin neústavného excesu bývalého ministra L., ktorý počas výkonu funkcie ministra spravodlivosti v rokoch 2006-2009 svojim vplyvom a mocou, prinútil sudcov KS Košice a následne sudcov OS Vranov nad Topľou a KS Prešov, aby vymysleli a aktivovali spôsob, ako odstrániť a zlikvidovať exekučné tituly z roku 1997, na základe ktorých prebiehajú riadne exekúcie do roku 2009 a 2012. Princípom celej veci je neústavný, protiprávny prienik moci výkonnej do moci súdnej, ktorý L. v kooperácii s povinným dlžníkom obec L. vyfabrikoval počas roku 2007-2008 pomocou zákulisných tlakov a vplyvom L. na sudcov spôsobu, ako sa zbaviť exekúcií, v ktorú sa obec nachádzala od roku 1997 pre neplatenie svojich záväzkov, za dodávku ČOV a tiež neplatenia dohodnutých dvoch splátkových kalendárov i cez vykonateľné zmluvné sankcie. K požiadavkám na predloženie výsledkov predbežného prejednávania u ministerstva uviedol, že dopis ministerstva nemá vo svojej dispozícii a nemôže ho predložiť súdu.

Petit žaloby žalobca upravil nasledovne:

- a) Slovenská republika – Ministerstvo spravodlivosti SR sa ospravedľuje A. B. C. za - protiprávny zásah exekutívnej moci ministra spravodlivosti K. L. do riadneho ústavného súladného chodu konaní Krajského súdu Košice sp.zn. 18Rob 1357/96, kedy minister spravodlivosti K. L. dňa

27.03.2008 vydal vyhlásenie, že podozrivé exekúcie Holčíkoviec preverí a keď sa podozrenia potvrdia, bude konať razantne a rýchlo

- minister spravodlivosti K. L. zinscenoval dňa 14.10.2008 v budove Krajského súdu Košice tajný, zákulisný výsluch A. M. G., kedy túto osobu spolu s E. L. prinútil ku klamlivej výpovedi, že mu ako starostovi obce Holčíkovce nebol platobný rozkaz KS Košice 18 Rob 1357/96 z 01.07.1997 nikdy doručený

- minister spravodlivosti K. L. i E. L. pritom boli oboznámení s povinnosťou prevziať prejudiciálne vyriešenú právnu otázku komu a kedy bol exekučný titul doručený, teda prevziať z výrokovkej vety právoplatného rozsudku OS VT 1T 197/04 z 24.08.2005 tento právoplatný výrok okresného súdu Vranov nad Topľou z 24.08.2005 v jeho rozsudku 1T 197/04: A. M. G., ako štatutárny orgán obce Holčíkovce dňa 11.07.1997 prevzal a bol mu doručený platobný rozkaz KS Košice 18Rob 1357/96-22 z 01.07.1997 a nepodal proti nemu odpor.

- minister spravodlivosti K. L. i E. L. uvedeným neústavným a nezákonným postupom pripravili protiprávne podmienky k podaniu odporu povinného dlžníka obec Holčíkovce dňa 20.10.2008 a následne E. L. protiprávne previedol konanie 18Rob 1357/96 do konania 4Cb 1/2008

- minister spravodlivosti K. L. i E. L. neústavne a nezákonne bránia v dobe od 27.03.2009 do 15.02.2018 naplniť procesné povinnosti KS Košice vyznačenou v uznesení KS Košice sp. zn. 4Cb 1/2008 zo dňa 27.03.2009, v ktorom je určená povinnosť KS Košice vyžiadať z OS Vranov nad Topľou rozsudok 1T 197/04 z 24.08.2005, v ktorého výrokovkej vete je kľúčová otázka doručenia a prevzatia oboch platobných rozkazov právoplatne vyriešená (štatutárny orgán obec Holčíkovce prevzal platobný rozkaz KS Košice 17Rob 1357/96 zo dňa 27.06.1997 dňa 11.07.1997 a platobný rozkaz KS Košice 18Rob 1357/96 zo dňa 01.07.1997 dňa 14.07.1997 a nepodal proti nim odpor, preto sa stali právoplatnými a vykonateľnými) a po doručení zmieneného rozsudku rozhodnúť, či odpory z 01.03.2007 a z 20.10.2007 boli podané včas či oneskorene

- minister spravodlivosti K. L. i E. L. neústavne a nezákonne prinútili N. O., sudkyňu KS Košice, aby zmenila pravdivý text dopisu KS Košice z 05.05.2010, kde súd objektívne uviedol, že o otázke, či odpory žalovaného z 01.03.2007 a 20.10.2008, boli podané včas alebo oneskorene, dosiaľ nebolo rozhodnuté a tak rozkazy sú naďalej právoplatnými platobnými rozkazmi, za text iný, kedy N. O., sudkyňa KS Košice vypracovala dopis KS Košice 07.06.2010, kde bolo uvedené (za totožnej skutkovej situácie aká bola k 05.05.2010), že podaním odporu boli rozkazy zrušené a vec 4Cb 1/2008 bude naďalej pojednávaná b) Slovenská republika –Ministerstvo spravodlivosti SR sa ospravedlňuje A. B. C. za protiprávny zásah exekutívnej moci ministra spravodlivosti K. L. do riadneho ústavného chodu riadenia Krajského súdu Košice sp. zn. 17Rob 1361/96, kedy minister spravodlivosti K. L. dňa 27.03.2008 vydal vyhlásenie, že podozrivé exekúcie L. preverí a keď sa podozrenia potvrdia, bude konať razantne a rýchlo

- minister spravodlivosti K. L. zinscenoval dňa 14.10.2008 v budove Krajského súdu Košice tajný, zákulisný výsluch A. M. G., kedy túto osobu spolu s E. L. prinútil ku klamlivej výpovedi, že mu ako starostovi obce L. nebol platobný rozkaz KS Košice 17 Rob 1361/96 z 27.06.1997 nikdy doručený

- minister spravodlivosti K. L. i E. L. pritom boli oboznámení s povinnosťou prevziať prejudiciálne vyriešenú právnu otázku komu a kedy bol exekučný titul doručený, teda prevziať z výrokovkej vety právoplatného rozsudku OSVT 1T 197/04 z 24.08.2005 tento právoplatný výrok okresného súdu Vranov nad Topľou z 24.08.2005 v jeho rozsudku 1T 197/04: A. M. G. ako štatutárny orgán obce Holčíkovce dňa 14.07.1997 prevzal a bol mu doručený platobný rozkaz KS Košice 17Rob 1361/96-24 z 27.06.1997 a nepodal proti nemu odpor

-minister spravodlivosti K. L. i E. L. napriek neústavným a nezákonným postupom dňa 15.10.2008 svojvoľne vytlačili po 11 rokoch platobný rozkaz KS Košice 17Rob 1361/96 a odoslali ho povinnému dlžníkovi obec Holčíkovce v exekúcii vedenej u OSVT spzn. Er 3159/97

- minister spravodlivosti K. L. i E. L. uvedeným neústavným a nezákonným postupom pripravili protiprávne podmienky k podaniu odporu povinného dlžníka obec Holčíkovce dňa 20.10.2008 a následne E. L. protiprávne previedol konanie 17Rob 1361/96 do konania 3Cb 4/2008

- minister spravodlivosti K. L. i E. L. neústavne a nezákonne bránia v dobe od 28.05.2009 do 15.02.2018 naplniť procesnú povinnosť KS Košice vyznačenú v uznesení NSSR sp.zn. 2Obo 40/2009 zo dňa 28.05.2009, ktorým Najvyšší súd zrušil uznesenie KS Košice z 02.02.2009 sp. zn. 3Cb 4/2008 (KS Košice dňa 02.02.2009 zamietol návrh odporcu na zrušenie platobného rozkazu 3Cb 4/2008 z 27.06.1997 a rozhodol, že odpory povinného odporcu z 01.03.2007 a z 20.10.2008 boli podané oneskorene) a vec vrátil Krajskému súdu k novému rozhodnutia v otázke, či odpory povinného odporcu z 01.03.2007 a z 20.10.2008 boli podané oneskorene alebo včas

3. Žalovaná k žalobe žalobcu uviedla, že poukazuje na tú skutočnosť, že žaloba nespĺňa základné náležitosti žaloby, keďže predmetná žaloba je nezrozumiteľná a predovšetkým zmätočná. Zo žaloby je síce zrejmé, že žalobca sa domáha ospravedlnenia, pravdepodobne v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z. z.“), pričom žalobca v žalobe zmiešava najrôznejšie pochybenia, na základe ktorých si žalobca uplatňuje náhradu škody aj v iných konaniach. Záver žalovanej o zmätočnosti taktiež podporuje aj to, že petit žaloby v zmysle doplnenia zo dňa 14.02.2018, je formulovaný vágne a nevykonateľne, k čomu ani v prípade úspechu nemožno žalovanú zaviazat'. Bez dostatočného a najmä jasného a jednoznačného skutkového vymedzenia nie je možné ani riadne posúdenie veci samej, ani posúdenie procesných predpokladov konania, ktoré žalovaná formuluje ďalej v texte. Z uvedených dôvodov sa nie je objektívne možné vyjadriť k meritu veci. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje na konanie vedené na Mestskom súde Bratislava IV, pod sp. zn. B1-11C/78/2022, v rámci ktorého sa žalobca od žalovanej domáhal náhrady škody vo výške 272.438,- EUR s prísl. z titulu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch Okresného súdu Vranov nad Topľou a Krajského súdu v Košiciach a ďalších pochybení v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008, predmetom ktorého je už spomínané opätovné zaslanie platobných rozkazov, namietania zaujatosti sudcov Krajského súdu v Košiciach a namietania viacerých ďalších pochybení, ku ktorým malo v priebehu konania dôjsť, teda na základe rovnakých skutočností, ako žalobou aj v tomto konaní a prevažne za obdobného znenia žaloby, ako je koncipovaná žaloba aj v tomto konaní. Súd následne akceptoval argumentáciu žalovanej týkajúcu sa neodstrániteľných nedostatkov žaloby a žalobu žalobcu právoplatne odmietol. Žalovaná ďalej uviedla, že všetky žalobcom prezentované tvrdenia už boli, resp. sú predmetom konaní vedených na súdoch v Slovenskej republike, naposledy na podklade žaloby zo dňa 14.05.2023 v konaní sp. zn. B1-21C/24/2023, či žaloby zo dňa 28.12.2022, sp. zn. B1-21C/78/2022, konanie vedené na Okresnom súde Košice I, sp. zn. 40C 23/2012, konanie vedené na Okresnom súde Humenné, sp. zn. 21C 59/2013, konanie vedené na Mestskom súde Bratislava IV, pod sp. zn. B1-21C/24/2023, konanie vedené na Mestskom súde Bratislava IV, pod sp. zn. B1-14C/36/2021, konanie vedené na Mestskom súde Košice, pod sp. zn. 36C/1/2022. Žalovaná má za to, že postup žalobcu spočívajúci v tom, že si vo viacerých súdnych konaniach uplatňuje nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (v inej výške) na základe tých istých skutkových okolností je nevyhnutné považovať za účelový a nehospodárny, spôsobujúci zmätočnosť konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

4. Vo vyjadrení žalovaná namietla prekážku litispendencie, a to konanie pred Mestským súdom Bratislava IV vedené pod sp. zn. B1-14C/61/2005, v rámci ktorého si žalobca uplatňuje náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy rovnako tak z titulu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch Okresného súdu Vranov nad Topľou a Krajského súdu v Košiciach a ďalších pochybení v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008, predmetom ktorého je už spomínané opätovné zaslanie platobných rozkazov, ako aj z titulu nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora JUDr. Štefana Šviderského. Konanie vedené pod sp. zn. B1-15C/113/2016 a konanie vedené pod sp. zn. B1-14C/61/2005 majú totožné strany sporu, totožný predmet konania (ktorou je požiadavka na nemajetkovú ujmu, aj keď v tomto prípade ju žalobca nevyčísluje v peňažnej podobe) a sú v nich prejednávané totožné skutkové okolnosti týkajúce sa nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch Okresného súdu Vranov nad Topľou a Krajského súdu v Košiciach a ďalších pochybení v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008, predmetom ktorého je už spomínané opätovné zaslanie platobných rozkazov, ako aj nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora JUDr. Štefana Šviderského. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná zastáva názor, že v danej veci existuje prekážka litispendencie a v tejto súvislosti žalovaná žiada, aby súd toto konanie o náhradu nemajetkovej ujmy vo forme ospravedlnenia v súvislosti s vyššie špecifikovanými zásahmi orgánov verejnej moci bez ďalšieho z dôvodu uplatnenej námietky prekážky litispendencie zastavil. Žalovaná vznáša tiež námietku res iudicata, keďže v predmetnej veci Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 18.04.2019, č. k. 21C/59/2013-721, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.02.2020, č. k. 9Co/77/2019-786, žalobu právoplatne zamietol, s právoplatnosťou ku dňu 01.06.2020. V nadväznosti na predmetné právoplatné rozhodnutie žalovaná vznáša námietku prekážky res iudicata vo vzťahu k žalobcom uplatneným nárokom v tomto konaní. Ak by sa súd s doposiaľ uvedenou argumentáciou žalovanej nestotožnil a žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v nerelutárnej forme by posudzoval v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., žalovaná uvádza, že v danej veci absentuje už existencia prvého predpokladu pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy – a to existencia nezákonného zásahu (či už v podobe nezákonného rozhodnutia v zmysle § 6 zák. č. 514/2003 Z. z. alebo nesprávneho úradného postupu v zmysle § 9 zák. č. 514/2003 Z. z.). Žalobca svoje

tvrdenia prezentované v žalobe, ani v jej doplnení žiadnym spôsobom nepreukázal. A ak neexistuje nezákonný zásah, nadbytočné sú aj úvahy o preukázaní vzniku nemajetkovej ujmy vo forme poskytnutia ospravedlnenia. Zároveň žalovaná vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy poukazuje na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi žalobcom namietanými titulmi a nemajetkovou ujmu, keďže žalobca vznik nemajetkovej ujmy odôvodňuje v zásade rovnakými skutočnosťami vo všetkých svojich konaniach proti žalovanej. Nad rámec argumentácie žalovanej ohľadom nevykonateľnosti petitu (prezentovanej v úvode vyjadrenia) žalovaná dáva súdu do pozornosti aj to, že požiadavke žalobcu o navrátenie do pôvodného stavu nemožno vyhovieť, keďže sa tým žalobca neprípustne domáha zásahu do rozhodovacej činnosti súdov.

5. Žalobca na vyjadrenie žalovanej uviedol, že uvedené odškodňovacie konania sa týkajú úplne iných reparačných nárokov a v ničom nesúvisia s petitom v tomto konaní. V konaniach 21C/59/2013, 9Co 77/2019, B1-21C 24/2023, 14C 36/2021, B1-11C 78/2022, 40C 23/2012, 1Co 21/2018, B1-14C 61/2005 nemá žiadnu vecnú oporu. V týchto konaniach ide primárne o odškodnenie majetkových škôd za konkrétne časové obdobia a okrajovo tu bolo žiadané odškodnenie nemajetkovej ujmy za zbytočné prieťahy vo veci 4Cb 1/2008, ktorá bola začatá žaloby v roku 1996, boli právoplatne skončené v roku 1997 avšak v roku 2007, kedy 09.02.2007 skončili všetky mimoriadne opravné prostriedky povinného dlžníka v exekúcii. Harabinovský vpád do justície pomohol kryť tunelovanie majetku obce L. v exekúciách Er 3159/97 a Er 3196/96. KS Košice svojimi zločinmi umožnil, aby (ne) sudca L. mimo zákony právneho štátu spolu s L. sfaľovali oba platobné rozkazy. Teda zločinom haraskupiny (ne)vzniklo konania 4Cb 1/2008 a haraskupina sa snaží od 10.11.2008 do 27.12.2024 už 17 rokom zo zločinov vykúzlif právo. Poukazuje na to, že Ústavný súd konštatoval radu excesov a prieťahy KS Košice vo veci 4Cb 1/2008 trvajúce v rokoch 1996-2024 (III. US 625/2023-97, II. US 593/2012).

6. Žalovaná vo svojej duplike uviedla, že samotné tvrdenia žalobcu obsiahnuté v bode 4. podania, v zmysle ktorých si v súdnych konaniach sp. zn. B1-15C/113/2016, sp. zn. 21C/59/2013, sp. zn. B1-21C/24/2023, sp. zn. 14C/36/2021, sp. zn. B1-11C/78/2022, sp. zn. 40C/23/2012, sp. zn. B1-14C/61/2005 uplatňuje primárne nárok na náhradu majetkovej škody, okrajovo nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za zbytočné prieťahy v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008 potvrdzujú závery žalovanej o dôvodnosti vznesenej námietky prekážky litispendencie, resp. res iudicata. Zároveň má žalovaná za to, že vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe relevantným spôsobom preukázala existenciu množstva súdnych konaní, v rámci ktorých žalobca opakovane požaduje posudzovanie existencie titulu (nesprávny úradný postup, excesy súdu, opätovné doručovanie platobných rozkazov a prieťahy v súdnych konaniach) a vzniku majetkovej škody, resp. nemajetkovej ujmy v súvislosti s namietanými konaniami sp. zn. 17Rob/1361/96 (neskôr sp. zn. 3Cb/4/2008 a aktuálne spojené do konania sp. zn. 4Cb/1/2008), sp. zn. 18Rob/1357/96 (aktuálne sp. zn. 4Cb/1/2008) a sp. zn. EX 1020/1997. V tomto smere žalovaná dáva do pozornosti aj najnovší rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2024, č. k. 7Co/91/2024-447 v spojení s rozsudkom Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 10.06.2024, č. k. B1-10C/16/2017-421, v konaní ktorom bol právoplatne zamietnutý nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý odvodzoval od prieťahov v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008. Žalovaná preto zotrváva na tom, že je to práve žalobca, ktorý svojim postupom spočívajúcim v tom, že si vo viacerých súdnych konaniach uplatňuje nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (v inej výške, inej forme) na základe tých istých skutkových okolností spôsobuje neprehľadnosť a zmätočnosť konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca poukazuje na nález Ústavného súdu SR, č. k. III. ÚS 625/2023-97 zo dňa 24.10.2024 (ďalej aj ako „nález“), ktorým bolo konštatované porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, na spravodlivé súdne konanie a od vydania nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 593/2012 zo dňa 10.12.2013 aj právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Zároveň Ústavný súd SR priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- EUR, ako aj trovy konania vo výške 530,86 EUR. Žalovaná je presvedčená o dôvodnosti svojich procesných námietok, ktoré do konania vzniesla. Avšak pre prípad, že by súd pristúpil k meritórному posúdeniu uplatneného nároku v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., poukazuje žalovaná na záver svojho písomného vyjadrenia k žalobe zo dňa 11.06.2024. prípade, ak by súd dospel k záveru o existencii nezákonného zásahu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., má žalovaná za to, že v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ujma spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu už bola odčinená v podobe konštatovania porušenia práv žalobcu, ako aj v podobe poskytnutia finančného zadosťučinenia vo výške 3.000,- EUR. Predmetným nálezom Ústavného súdu SR došlo k náprave a dostatočnej kompenzácii vzniknutej nemajetkovej ujmy na strane žalobcu, v dôsledku čoho právo na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 9 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z. z. žalobcovi nevzniklo.

7. Súd rozhodol na pojednávaní dňa 27.10.2025, na ktorom sa zúčastnil žalobca a žalovaná. Žalobca na pojednávaní zopakoval svoje tvrdenia uvádzané v podaniach a navrhol konanie prerušiť do právoplatného skončenia trestného konania, nakoľko v roku 2023 podal trestné oznámenie na Naka – Východ. Ďalej navrhol prerušiť konanie, nakoľko dňa 19.12.2024 rozhodol KS KE, keď zamietol žalobu a od júna 2025 je odvolacie konanie sp. zn. 2 Obo/2/2025 a 2Obo/3/2025. Zároveň navrhol vyžiadať si zberný spis NS SR sp. zn. 2 Obo/2/2025 a 2Obo/3/2025 a pohyby majetku z katastrálneho úradu Vranov nad Topľou. Žalovaná zotrvala na svojich písomných podaniach.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to rozsudkom KS Prešov sp. zn. 9Co/77/2019 zo dňa 18.02.2020, OS Humenné sp. zn. 21C/59/2013 zo dňa 18.04.2019, KS v Košiciach sp. zn. 1Co/21/2018 zo dňa 06.03.2019, OS Košice I sp. zn. 40C/23/2012 zo dňa 07.09.2017, uznesením Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B1-11C/78/2022 zo dňa 11.09.2023, žalobným návrhom žalobcu zo dňa 22.02.2005, žalobou zo dňa 29.12.2022, žalobou zo dňa 14.05.2023, žalobou zo dňa 07.07.2021, žaloba zo dňa 28.12.2022, žaloba zo dňa 31.12.2021.

9. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

10. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

11. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Podľa odseku 2 právo podľa odseku 1, možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Podľa ods. 4, ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

13. Zo žalobcom podanej žaloby nie je jednoznačne zrejmé, čo je právnym titulom, od ktorého odvíja svoj nárok na náhradu škody. Žalobca uvádza viacero skutočností, opisuje postupy slovenských súdov, ktorým bola podľa jeho názoru prekročená právomoc súdu, poukazuje na prieťahy, avšak nie je jednoznačne zrejmé, od ktorého rozhodnutia alebo úradného postupu odvíja svoj nárok na náhradu škody, pričom v doplnení žaloby zo dňa 14.02.2018 uvádza, že podstatou žaloby je odstránenie následkov a príčin neústavného excesu bývalého ministra L., ktorý počas výkonu funkcie ministra spravodlivosti v rokoch 2006-2009, svojim vplyvom a mocou prinútil sudcu KS Košice a následne sudcov OS Vranov nad Topľou i KS Prešov, aby vymysleli a aktivovali spôsob, ako odstrániť a zlikvidovať exekučné tituly z roku 1997, na základe ktorých prebiehali exekúcie do roku 2009 a 2012.

14. Súd základ uplatneného nároku posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúceho zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím,

resp. nesprávneho úradného postupu orgánu štátu. Žalobca sa domáhal v konaní náhrady nemajetkovej ujmy ospravedlnením a navrátenia veci do pôvodného stavu pred zásahom harabinizmu v konaniach 18Rob/1357/96, 4Cb 1/2008 u KS Košice, Er 3159/97 u OS Vranov nad Topľou, Ex 1020/97 u exekútora K. K..

15. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

16. Zodpovednosť štátu za škodu (nemajetkovú ujmu) spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, tzn. zodpovednosti uplatňovanej bez ohľadu na zavinenie, ktorá je daná vtedy, ak sú splnené súčasne tri základné zákonné podmienky: (i) existencia nezákonného rozhodnutia, či nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, (ii) existencia škody či nemajetkovej ujmy a (iii) príčinná súvislosť medzi škodou/ujmou a takýmto nezákonným rozhodnutím, či nesprávnym úradným postupom. Existencia všetkých troch podmienok musí byť pritom v konaní bezpečne preukázaná, nepostačuje iba pravdepodobný záver o splnení niektorej z nich. Požiadavka na kumulatívne splnenie uvedených podmienok vedie k tomu, že ak nie je naplnená čo aj len jedna z nich, žalobe nie je možné vyhovieť bez ohľadu na to, či sú splnené ostatné podmienky.

17. Pokiaľ ide o existenciu nezákonného rozhodnutia, či nesprávneho úradného postupu, je povinnosťou žalobcu rozhodnutie či nesprávny úradný postup, ktorých nezákonnosťou mu mala byť spôsobená škoda riadne označiť, pričom žaloba podaná žalobcom túto kľúčovú náležitosť nemá. Prítom jej preukázanie je nielen jedným zo základných predpokladov pre určenie zodpovednosti štátu za škodu, na ktorú sa viaže aj skúmanie ďalšej podmienky predpokladanej zákonom, a to podmienky príčinnej súvislosti, ale predstavuje tiež rozhodujúci moment pre učenie režimu právnej úpravy, podľa ktorého sa posudzuje uplatnený nárok.

18. V najvšeobecnejšej rovine by bolo možné konštatovať, že nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci je akékoľvek konanie tohto orgánu pri výkone verejnej moci alebo opomenutie konania zo strany tohto orgánu pri výkone verejnej moci, ktoré je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Podstatné je, aby k takémuto konaniu alebo opomenutiu konania došlo pri výkone verejnej moci. Konanie, ktoré žalobca opisuje v žalobe, nemožno považovať za nesprávny úradný postup, pričom tvrdenie žalobcu, že princípom celej veci je neústavný, protiprávny prienik moci výkonnej do moci súdnej nie je podložené žiadnymi dôkazmi a žalobca v konaní netvrdil a nepreukázal skutočnosti, ktoré by s takýmto základom právneho nároku spájali uplatnený nárok na náhradu škody. Taktiež všeobecný súd nemá kompetenciu preskúmať, resp. zisťovať zbytočné priesťahy, posudzovať postup iného z hľadiska zbytočných priesťahov a taktiež nemá kompetenciu navrátiť vec do pôvodného stavu pred zásahom harabinizmu v konaniach 18Rob/1357/96, 4Cb 1/2008 u KS Košice, Er 3159/97 u OS Vranov nad Topľou, Ex 1020/97 u exekútora K. K.. Žalobca teda nepreukázal už splnenie prvej z troch podmienok pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu – existenciu nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci tým, že nepredložil ako dôkazy výsledky vybavenia sťažnosti na priesťahy, žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priesťahy, právoplatné rozhodnutie vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok priesťahy v súdnom konaní. Súd má za to, že v danej veci absentuje existencia nezákonného zásahu, či už v podobe nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. A ak neexistuje nezákonný zásah, súd podľa súdu nadbytočné úvahy o preukázaní vzniku nemajetkovej ujmy vo forme ospravedlnenia. Čo sa týka žiadosti žalobcu v žalobe, a to navrátenia veci do pôvodného stavu, súd uvádza, že uvedenému nemožno vyhovieť, nakoľko ako už bolo uvedené vyššie, súd nemá kompetenciu zasahovať do rozhodovacej činnosti iných súdov.

19. Pokiaľ ide o ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a síce vznik škody (ujmy), žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na poskytnutie nepeňažnej satisfakcie – ospravedlnenie a navrátenie pôvodného stavu pred zásahom harabinizmu v konaniach 18Rob/1357/96, 4Cb 1/2008 u KS Košice, Er 3159/97 u OS Vranov nad Topľou, Ex 1020/97 u exekútora K. K.. Vo vzťahu k uvedenému konajúci súd konštatuje, žalobca tieto svoje tvrdenia nijako v konaní nepreukázal, a teda neuniesol svoje dôkazné bremeno. Okruh

rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinností tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie týchto tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. V konaní o náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci v podobe náhrady materiálnej škody a nemajetkovej ujmy má žalobca bremeno tvrdenia o tom, že žalovaný mu spôsobil škodu, resp. že zasiahol do jeho osobnosti a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na jeho osobnostných právach, pričom musí uviesť (tvrdiť) konkrétne skutočnosti, nielen všeobecné tvrdenia. Z tohto bremena tvrdenia pre žalobcu vyplýva dôkazné bremeno preukázať skutočnosti svedčiace o existencii skutočnej škody a o existencii neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv. Keď sa domáha náhrady majetkovej, ako i nemajetkovej ujmy, musí na konkrétnych skutkových okolnostiach preukázať, že škoda (ujma) mu skutočne vznikla, a že zásah nielen mohol, ale aj skutočne vyvolal následnú reakciu v jeho súkromnom živote vrátane kvality života (t. j. duševnej stability, duševného zdravia, ľudskej dôstojnosti, telesnej integrity), rodinnom prostredí, profesionálnej sfére či v inom prostredí. Len ak sú tieto skutočnosti nesporne preukázané, súd môže skonštatovať, že žalobca uniesol bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu, a vyvodíť z toho jeho úspech v konaní. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy, musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/259/2021 zo dňa 26.07.2023).

20. Pokiaľ však ide o ďalšie, a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním štátu a vzniknutou škodou, tieto bol povinný takisto žalobca preukázať. Žalobca žiadnu skutočnú škodu neuviedol, pričom súd má za to, že neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a nemajetkovej ujmy v dôsledku ním tvrdených skutočností. Uviedol, že mu vznikla nemajetková ujma. Tú je takisto možné v zmysle zákona 514/2003 Z.z. odškodňovať. Musí byť však nejakým spôsobom daná. Musia byť naplnené predpoklady pre to, aby takáto ujma mohla objektívne vzniknúť. Teda inými slovami musí byť preukázané, že v dôsledku konania alebo rozhodnutia štátneho orgánu mohla objektívne žalobcovi ako poškodenému vzniknúť taká životná, pracovná, osobnostná, rodinná, morálna, spoločenská či iná nepriaznivá situácia, ktorú nie je možné odškodniť a napraviť žiadnym iným spôsobom ako náhradou v ospravedlnení.

21. V danom prípade súd dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ohľadom existencie nesprávneho úradného postupu, ergo následne bez potreby podrobného skúmania ani vzniku nemajetkovej ujmy a jej výšky a príčinnej súvislosti medzi vznikom uplatnenej nemajetkovej ujmy a nesprávnym úradným postupom. Žalobca v konaní nepreukázal skutočnosti, ktoré by boli základom právneho nároku na uplatnenie nároku na náhradu škody.

22. Súd skúmal podmienky konania vo vzťahu k námietke litispendencie s konaniami OS Humenné sp. zn. 21C/59/2013 a Mestský súd Bratislava IV sp. zn. B1-14C/61/2005 v zmysle vyjadrenie žalovaného k žalobe. Súd konanie nezastavil, a to z dôvodu, že žalobca sa v konaní pred OS Humenné domáha náhrady nemajetkovej ujmy v sume 241 758,33 EUR a v konaní pred Mestským súdom Bratislava IV sp. zn. B1-14C/61/2005 sa domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prietahoch Okresného súdu Vranov nad Topľou a Krajského súdu v Košiciach, predmetom ktorého je opätovné zaslanie platobných rozkazov, ako aj z titulu nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora M. K. K.. Uvedené konania sú odlišné vo vzťahu k uplatnenému nároku v tomto konaní, keďže žalobca si v tomto konaní uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy ospravedlnením, pričom v uvedených konaniach si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Čo sa týka námietky rei iudicata vo vzťahu k konaniu OS Humenné sp. zn. 21C/59/2013 tak súd uvádza, že žalobca v tomto konaní uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy ospravedlnením za odlišné obdobie rokov 2006-2009, počas výkonu funkcie ministra spravodlivosti L.. Samotné dôvody, ktoré žalobca prezentuje v uvedených konaniach a na základe ktorých si nároky v konaniach uplatňuje, sú odlišné k uplatneným nárokom v tomto konaní.

23. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania, súd návrh žalobcu na vykonanie žalobcom navrhnutých dôkazov dožiadanim od žalobcom označených subjektov, a to vyžiadanim z OS Vranov nad Topľou spis 1T/197/2004 a rozsudok 1T/197/2004 z 24.08.2006 s doložkou právoplatnosti a po doručení rozsudku rozhodnúť, či odpory zo dňa 01.03.2007 a 20.10.2007 boli podané včas alebo oneskorene, verejné vyhlásenie ministra spravodlivosti L. z 27.03.2008, článok topky zo dňa 04.04.2008, článok z webového portálu M., P., spisom 18Rob/1357/96, 4Cb/1/2008 KS Košice, spisom ER 3159/97 OS Vranov nad Topľou, spisom EX 1020/97, EX 586/99 u exekútora K. K., spisom KS Košice 17Rob/1361/96,

3Cb/4/2008, spisom ER 3196/97 OS Vranov nad Topľou, spisom EX 586/99 u exekútora A. K. E., výsluchom svedkov p. G., p. D., exekútora K. E., K. K., M. E. L., M. K. L., P. A. E., M. C. E., P. Q. A., P. Q. O., P. Q. N., zamietol. Súd taktiež zamietol návrhy na vykonanie dokazovania navrhnuté žalobcom na pojednávaní, a to vyžiadáním zberného spisu z Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo/40/2009, právoplatné pohyby majetku z katastrálneho úradu Vranov nad Topľou z dôvodu, že navrhované dokazovanie je irelevantné k preukázaniu základnej podmienky zodpovednosti štátu, a to existencii škody.

24. Súd ďalej podporne uvádza, že tieto návrhy dôkazov nevykonal a tiež nevykonal žalobcom navrhnutý engl test na test legálnosti, legality a proporcionality všetkých týchto nezákonných dôkazov od 16.02.2007, pričom svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že pokiaľ by aj súd vyhovel týmto návrhom a taktiež si pripojil konkrétne spisy od jednotlivých okresných súdov a exekútorských úradov, bez toho, aby žalobca konkrétnym a v tomto prípade prehľadným spôsobom skutkovo odôvodnil príčinnú súvislosť medzi navrhovanými dôkazmi a vznikom nemajetkovej ujmy, súčasne nesprávnym úradným postupom, tieto dôkazy by boli bez výpovednej hodnoty. Úlohou súdu totiž nie je nahrádzať dôkaznú povinnosť žalobcu a dedukovať z určitých, hoci aj konkrétnych navrhnutých dôkazov to, čo bolo povinnosťou žalobcu. Uvedené plne korešponduje z ust. § 132 CSP, podľa ktorého „opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy“.

25. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania podaného v roku 2023 na NAKA – Východ a do skončenia konania sp. zn. 2Obo/2/2025 a 2Obo/3/2025 na Najvyššom súde SR, má súd za to, že podľa § 164 ods. 1 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo, ak súd dal na takéto konania podnet. Nakoľko v konaní pred Najvyšším súdom SR a v konaní o trestnom oznámení, sa takáto otázka nerieši, súd návrh žalobu na prerušenie konania zamietol.

26. So zreteľom na uvedené, súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody nespĺňa podmienky vymedzené zákonom, ktorými sú nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom orgánu štátu. Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. V podanej žalobe absentuje všetky tri zložky. Žalobca neoznačil nezákonné rozhodnutie súdu a ani z konania nevyplýval nesprávny úradný postup, ktorých nezákonnosťou by mu bola spôsobená škoda, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

27. Záverom súd poukazuje na to, že žalobca na tunajšom súde vedie niekoľko konaní o náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu súdu na základe právnej zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., pričom nároky v nich uplatňuje rozdielne vo vzťahu k subjektu, ktorý prietahy mal spôsobiť a vo vzťahu k obdobiam, kedy k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Nárok na náhradu trov konania súd priznal strane podľa pomeru jej úspechu vo veci, žalovaný bol v konaní úspešný, avšak trovy konania mu nevznikli, preto mu súd nárok nepriznal. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, písomne, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu (§ 373 ods. 4 C.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučného poriadku.